

Előfizetési árak:

Helyben, vagy postán küldve:
 Egy évre 10 frt — kr.
 Félévre 5 frt — kr.
 Negyedévre 2 frt 50 kr.
 Egy órára 1 frt — kr.

Egyes szám 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (nagy-uj-utca, 1702. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:

Teleki K. Lajos könyvkereskedésben, Szinay Gyula kiadó irodájában (kis-csapó-utca 383. sz.) és a szerkesztőségben.

DEBRECZEN

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr.
 Nagyobb terjedelmű s többszöri hirdetések alku szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyegdíj minden külön beiktatásért 30 kr.
 Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újdonság sora 50 kr.
 Nyilttéri közlemények minden petit sora 50 kr.

Hirdetések fölvetetnek Szinay Gyulánál és a szerkesztőségben. Kéziratok vissza nem adatnak.

Királyi tábla.

Debreczen, május 4.

Számtalanszor fejtegettük már a debreczeni kir. tábla nagy jelentőségét, rámutattunk arra, hogy ez által Debreczen igazságszolgáltatási tekintetben az észak-keleti országrész valóságos központja lesz, kifejtettük mindazon előnyöket, melyek a kir. táblából városunkra hárulnak, — de most, midőn csak egy nap választ el bennünket a kir. tábla működésének megkezdésétől, már ha ismétlésekbe esünk is, mégis újra foglalkoznunk kell a kir. táblával, városunknak azon új intézményével, mely egy nagy lépéssel vitt bennünket előre a nagyvárosiasodás útján.

A mit nehéz küzdelmekkel szerzünk meg, az rendesen becsesebb előtünk, mint az, a mi könnyebben jut birtokunkba. Így vagyunk a kir. táblával is. Nehezen jutottunk hozzá, tehát annál becsesebb előtünk. Debreczen város áldozat-készsége nem volt elég, — hiába ajánlott föl a város oly nagy áldozatot, melynél nagyobb egy város sem ajánlott, a kormány-körökben eleinte hallani sem akartak a debreczeni kir. tábláról, hanem a jobban dédelgetett Nagy-Váradi kir. táblához akarták csatolni a debreczeni kir. törvényesek területét is; — az eredeti tervezetben, a mint ezt Körössy Sándor képviselő ur beszámoló beszédében nyíltan bevallotta, nem volt bent a debreczeni kir. tábla; a mint ennek a híre kiszivárgott, megmozdult a debreczeni társadalom s olyan hatalmas akciókat in-

ditott meg, mely meggyőzte a kormányt a felől, hogy Debreczent a kir. táblák decentralizációjánál mellőzni nem lehet.

A debreczeni társadalmi mozgalomhoz örömmel és lelkesedéssel csatlakoztak észak-keleti Magyarország legtekinélyesebb férfiai is. A helyi sajtó, melynek működését sokan szokták kicsinyelni, megtette kötelességét s a fővárosi sajtó is fölkarolta Debreczen jogos és igazságos ügyét. Az orsz. függetlenségi és 48-as párt már az előtt is határozott állást foglalt Debreczen mellett, — később pedig a kormányférfiak, valamint a politikai pártkörök is belátták, hogy erkölcsi lehetlenség Debreczen város kérelmét meg nem hallgatni, — mert ha valamelyik városnak joga van ahhoz, hogy a maga részére kir. táblát kérjen, sőt követeljen, úgy Debreczen az!

Győztünk! Ezzel az örömhírral tért vissza a debr. kir. tábla érdekében Budapestben föntjárt küldöttség, — ezen örömhírt megerősítette az igazságügyminiszter által benyújtott törvényjavaslat, melyben már bent foglaltatott a debr. kir. tábla is, még pedig mindjárt a második helyen. A debr. kir. tábla szervezése is olyan, hogy az országnak második kir. táblája lesz, a mi ismét azt bizonyítja, hogy Debreczen az ország második városa.

Debreczen város történetének legfényesebb lapjaira lesz följegyezve 1891 május 5-ike, a debr. kir. tábla működésének megkezdése. Méltán ünnepehetjük meg e napot, — méltán zendülhet meg

templomainkban az öröm-hymnusz, — ünnepet ülhet városunk egész lakossága, hiszen a kir. táblában olyan intézményt nyert, mely egyik legbiztosabb záloga városunk virágzásának s haladásának!

Lelkesedve üdvözöljük a holnap ránk viradó napot. Öltön lobogó-dísz a város, hogy külsején is látható legyen azon öröm, mely lakóinak szívében honol. Észak-keleti Magyarország metropolisza, a magyarság szíve, ős Debreczen üljön örömmünnepet, tekintsen bizalommal a jövőbe, hiszen saját erejének, saját kitartásának köszönheti azt, hogy azt a szép napot, mely ránk virad, megérthette!

Isten áldása lengjen a debreczeni kir. tábla működésén!

— A közigazgatás államosítása.

A képviselőház közigazgatási bizottságának szombati ülésén több nagyfontosságú kérdés nyert elintézését. Először is a 20. §, mely a főnök és alárendelt tisztviselő közt fennálló hierarchikus viszonyt állapítja meg, fogadtatott el csekély módosítással a kormány által ajánlott szövegben. E §-hoz gr. Apponyi Albert pótlást indítványozott, mely szerint az alárendelt tisztviselő engedelmességi kötelessége megszűnik oly rendeletekkel szemben, melyek meg nem szavazott adók behajtására és meg nem ajánlott ujonczok kiállítására vonatkoznak. A bizottság a miniszterelnök kívánságára egy későbbi ülésre tette át ezen indítvány tárgyalását. Azután kezdődött a közigazgatási bizottságról szóló fejezet tárgyalása. A bizottság ellenzéki tagjai azt indítványozták, hogy csupán a szakfőnökök és a főispán (tehát 6 tisztviselő) birjanak szavazati joggal a 12 választott taggal szemben és ezt az álláspontot

A DEBRECZEN TÁRCZÁJA.

KÉT TOLLRAJZ.

I.

Bukott leány.

Ifju volt és szép; ifjan elbukott:
 A kárhóztatás megkövezte híven...
 Ott álltam, nézve: a dobott kövek
 Melyike találja igazán szíven?

A hazug erény karja gyöngye volt:
 Köve fél uton hullt le, nem találta.
 Az erkölcs-bíró köve homlokát
 Töré be bár, nem vitte a halálba.

... Jött végül egy, nem dobta kövel az,
 Csak fölkapzsgott s szíven az találta:
 A csabító volt... elbukott leány!
 Van még fönn irtalom s lenn poklok átka.

II.

Béna harezl.

Délcegen a legény elment a csatába,
 Halált osztott karja, ott maradt a lába.
 Fámankóval jött meg, árva, koldus módra:
 Az az egy gyámola husz esztendő óta.

Husz esztendő óta!... nem is lesz már tovább,
 Beteg ágyán várja a szent-Mihály lovát.
 Beesett szemében az élet lámpása
 Lobbot vet még, hogy azt a fámankót lássa.

Nincs kitől bucsuzzék, csak az a száraz fa,
 Csókjával, könnyével azt úgy elárasztja.
 Suttogó ajakán nincsen egyéb panasz:
 Hát te nem jössz velem?... Hát te kire maradsz?

Tóth József.

A szomszédok.

— Két elbeszélés. —

Irtá: Szomaházy István.

I.

Szent Péter ajánlata.

Volt valahol egy szegény ember, az megálmodta, hogy ő egyszer szent Péterrel fog találkozni. És minthogy az almaidat mindig a legőkéletosebb jóslatoknak hitte, most sem kételkedett, hogy a mennyország kapusa meg fog jelenni előtte.

A szegény ember tehát a nyakába akasztotta a tarisznyát, egy kis élelmet vett magához és azzal megindult — szent Péter fel-

keresni. El is képzelte magának a találkozást: a mint szent Péter majd megjelenik előtte, hosszú, hófehér szakállal fénylik a napsugárban s ő leborulva kéri fogja, hogy egy kívánságát teljesítse. Nincs kétség, hogy ebbe szent Péter beleegyezik s ő akkor a legboldogabb ember lesz az egész világon.

Ment, ment a szegény ember sokáig s éhséget, fáradságot szívesen eltűrt, abban a hitben, hogy szent Péter úgy is megenyhíti a szenvedéseit.

Forró nyári nap volt; a szegény ember majdnem leroskadt a fáradságtól. — De azért csak kitarotán tovább folytatta a vándorlását.

Hát egyszer, a mint az erdő széléhez érkezik, jön ám vele szemközt egy hosszú, ősz szakálu férfi, vastag, görcsös bottal a kezében: s annak láttára a szegény ember nagyon megremegett.

Az ősz szakálu ember valami kegyes zarándok lehetett, eszébe sem volt szent Péternek lenni; s a szemközt jövő embert nyájasan megszólította:

— Hova igyekszel, jó ember?

— Hát szent Pétert akarom felkeresni!

Az ősz férfi gondolt magában valamit s aztán titkolt mosolygással megszólalt:

nehány kormányparti bizottsági tag is pártolta; Apponyi legfőlegb még a gazdasági felügyelőt lett volna hajlandó szavazattal felruházni. A kormány azonban és vele a többség a szavazattal bíró hivatalos közegek számát 8-ban, némely nagyobb megyét illetőleg éppen 9-ben állapította meg, és elvetette az ellenzék azon indítványát is, hogy ezzel szemben a választott tagok száma 14-re, illetőleg 16-ra emeltesse, hanem meghagyta a 12-öt. — Világos, hogy ezzel az önkormányzati elemek azon tulajdona a megyei közigazgatási bizottságban, melyet a kormány javaslatának védői oly nagy önérzettel anticzipáltak, gyakorlatilag a legtöbb esetben illuzoriussá vált és az arányok, a mai állapothoz képest, midőn 5-6 kormányhivatalnok állott szemben 15 önkormányzati elemnek nevezhető bizottsági taggal, rosszabbodtak. Nemi enyhülésül a kinevezett és választott tagok arányának kedvezőtlen megállapításáért szolgálhat Kis Pálnak azon indítványa, mely szerint a 12 választott tag mellé 4 póttag választassék, melyet a bizottság elfogadott és mely, úgy a hogy, a választott tagok számára folytonos teljességét van hivatva biztosítani.

BELFÖLD.

A pánszlávok és az ev. zsinat.

Turóc-Szent-Mártonban e napokban történelvű röpirat jelent meg, mely a dunáninneni ev. egyházkerületnek a zsinat ügyében hozott határozatával foglalkozik, természetesen kigyóbbakat kiáltva a hazafias érzelmű evangélikusokra. A röpirat különben azon érdekes kijelentéssel végződik, hogy a dunáninneni kerület egyelőre negatív állásponton marad a zsinatot illetően s hogy a zsinat által tényleg megalkotott törvényektől fog függni, minő álláspontot fog azután elfoglalni azon törvényekkel szemben.

Az osztrák-magyar államvasut megrősítése. A N. Fr. Pr. új értesülései megerősítik, hogy Baross Gábor kereskedelemügyi miniszter felhatalmazást kapott a magyar minisztertanácstól megkezdeni a tárgyalásokat az o.-m. államvasut társasággal a magyar hálózat megváltása tárgyában. Az osztrák földhitelezet igazgatója, Taussig, Baross minisztertől kapott felszólítás következtében Budapestre jött, hol most folytatják az előleges tárgyalásokat. Baross az osztrák-magyar államvasut társaság vonalait még 1895 előtt szeretné megváltani.

A primási színhely áthelyezésének kérdésében s a kinevezendő primás személyét illetően a becsi Pol. Corr. budapesti levelezője konstatálja, hogy e kérdésekben határozat nem történt. Ugyane forrás kiemeli, hogy a kormány e kérdésekben eddigi álláspontjához még mindig ragaszkodik.

Tótok és ruthének (oroszk) Magyarországon. A legutóbb tartott népszámlálás eredménye szerint a magyarországi tótok száma 1.940.000, a ruthéneké pedig 700 ezerre tehető.

Május elseje, mely naptól annyian rettegetek, aránylag elég nyugodtan folyt le. Hazánkban Orosházán volt nagyobb mérvű zavargás, hol a munkáskör május elsejét tüntetéssel akarta megünnepelni, de ezt a szolgabíró nem engedte meg. Erre oly nagy zavargás támadt, hogy a csendőrség képtelen volt azt megfékezni s katonaságot kértek Csabáról. A katonaság kénytelen volt fegyverrel oszlatni szét a tömeget, miközben számos sebesülés történt. Hasonló irányú zavargások voltak május 2-án Békés-Csabán, hol még a főszolgabíró fejét is beuzták s a Nagy-Váradról vitt katonaság üzte szét a zavargókat. E zavargásokban az a feltűnő, hogy egyik városban sem gyármunkások csináltak (ilyenek nincsenek is sem Orosházán, sem B.-Csabán), hanem földművesek. A külföldön Párisban, Rómában és Lyonban voltak kisebb-nagyobb zavargások, itt ott emberélet is esett áldozatul.

KÜLFÖLD.

Az angol államadósság. Az angol képviselőház közelebbi ülésén Harcourt kérdést intézett a pénzügyminiszterhez, hogy a f. évi márcz. 31-iken miként állott az angol állami adósság számszerű összegeiben. E kérdésre a pénzügyminiszter kijelentette, hogy ama napon a konsolidált államadósság tett 579.472.082 fontot; a törlesztési kölesönök tőkéje tett 68.496.365 fontot; a függő államadósság 36.140.079; a kincstári mérleg 6.370.897 fontot. — Az államadósság tiszta tőkéje összesen 679.922.370 fontra rug, vagyis a mi pénzünk szerint hatezerhétyszáz kilenczvenkilencz millió kétszázhuszharomezer hétszáz forintot tesz.

Ubrik Borbála, kinek 1869-ben történt befelezése apáca-társai által, az egész világon oly nagy szenzációt keltett, e napokban hunyt el Krakóban.

Bismarck, mint képviselő. A geestmündel potválasztás vegegyedménye a következő: Bismarck nyert 10.544. ellenfele, a szocialista Schmalfeld pedig 5486 szavazatot. Bismarck tehát ismét megjelenketik a politikai küzdőterén.

Lengyelek ünnepe. Az 1791-iki május 3-iki lengyel alkotmány száz éves jubileuma alkalmából szombaton a krakói székesegyházban ünnepélyes istentisztelet volt, melyet Dunajewski bíbornok-hercegépispök celebrált. Jelen voltak az istentiszteleten a városi tanács és az összes ipartestületek zászlókkal. Sok ház fel volt lobogóva, tulnyomó részt Krakó város színeit viselő lobogókkal.

II.

A császár és a csapláros.

Iván császár egyszer bölényre vadászott fenn az északi erdőségeken.

A császár nagyon szenvedélyes vadász volt s megtörtént, hogy sokszor napokig üldözte a vadakat, míg a kísérői messze elmaradtak tőle s a császár csak elszakadt ruhákkal, éhezve tudta őket feltalálni. De a mikor ő így az ember nem jarta vadonban elbolyonghatott, mikor szikrázó szemekkel követé a vadat, mely attörhetetlen bozótokba, sűrű rengetegekre vonzotta maga után, s mikor aztán annak kiomló piros vere messze befesté a végtelen hóréteget: hát azt a császár ezer más mulatsággal sem lett volna hajlandó elcserélni.

Iván most is egyedül volt: a kísérői ki tudja, hol maradtak mel'őle? Az idő már alkonyodott, s az erdőségekre lassan-lassan leszállt az éjszaka, melyet csak a szétterülő hó világít meg némileg; a csillagok fénye nem tör át mindenütt a lombokon. A császár csendesen haladt a lovával, s a kijárást kereste a rengetegekből.

Az éj lassanként leszállt; s az őserdő fái között mindig nagyobb lón a homályosság. A

Belcsév gyilkosait rövid idő múlva utóléri végzetük. Nevüket jó ideje tudja a székelyi kormány s most már a tartózkodási helyük sem titok előtte. A milyen ritka szerencsésük volt a gyilkosoknak a menekülésükben, annyira ellenök fordult most utóbb a szerencse. A bolgár kormány különben nemcsak az ő nevüket és hollétüket ismeri, hanem ismeri azt az összeesküvő szövetkezetet is, melynek ő eszközei voltak. A mint Vuikovarról jelentik, a rendőrség külön utasításra ott is figyel a gyilkosokra.

Véres harc egy rablóbandával.

Saját tudósítónktól.

Debreczen, május 4.

Izzalmas eset történt tegnapi virradó éjjel a Debreczenhez egy mértföldnyire eső Mike-Pércs község határán. Oláh cigányok kiakartak rabolni egy tanyát s csak fegyveres harczzal lehetett a cigányrablókat megfutamtítani s hosszas fáradozásba került, míg néhányat elfoghattak közülök.

Az esetet, mely óriási izgatottságot keltett a környékben, a helyszínen járt tudósítónk következőleg írja le:

Mike-Pércshez két kilométernyire esik Bodóháza, mely néhány tanyából, majorból áll. A tanyák a váradi országoton balkéz felé esnek; itt az országot mellett van egy dombosodó helyen épült csárda is, hova az országoti szekeresek és majorosok szoktak betérni. A bérlejt Rosenberget Salamonnak hívják. — Szombaton delutan 4 óra tájban hat szekér állott meg a bodóházai csárda előtt; a szekereken oláh cigányok ültek, számban körülbelül negyvenen. Egytől-egyik pompás oláh cigány típus volt mindenik, úgy a férfiak, mint a nők. Czigányul beszéltek egymással. A férfiak tizen voltak; ruhájuk durva daróc, hajuk hosszú, bozontos és fekete, mint a korom, szinte megijedt tőlük a bodóházai jámbor kocsmáros, mikor elébe toppantak és bort kértek tőle. A nők is mindnyájan típusai voltak a cigányvernek, fekete hajukkal, villogó szemükkel, piros ruhájukkal. Nyakukon ott volt a kl. ris, fülükben is a súlyos, rézből való aranykarika, mely a napon versenyzett gazdája szemének tüzes csillogásával. A nők egy-kettő kivételével fiatalok voltak; némelyik kicsike babát tartott az öleiben, a másik már nagyocsa gyermekét dédelgette, kik pompásan ráütöttek s üléikre hasonlatosság dolgában. Valamennyien, még a nők is, kurta szaru pipából eregették a bodor füstöt s nem gon-

— Szent Petert? No akkor jó helyen jársz szegény ember. Előtted áll a kit keressz, mert én vagyok a mennyország kapusa.

— Te vagy? Óh édes Istenem: igazan te vagy?

A szegény ember csak leesett a földre s mind a ket szemét eltakarta a kezeivel.

— És hogy emlékezetes legyen előtted a találkozás, — folytatta tovább az aggastyán — kívánj valamit magadnak: teljesítve lesz a kívánatod.

— Tehát még sem csalódtam! — rebege a szegény ember.

— De megjegyzem, hogy bármit is fogsz kérni: a szomszédod kétszerannyit kap belőle, mint a mennyben te részesülsz. Már most szólj, mit kívánsz?

A szegény ember sokáig elgondolkodott, látszott, hogy nagyon küzd magával; s egyszerre megszólalt:

— A szomszédod kétszerannyit kap belőle? . . . Tudod mit, jó szent? Itt van a bal szemem, kérlek, szurjad ki, ha oly szíves akarsz lenni! . . .

császár nem bírt a kivezető utra akadni. A ló már nyugtalanul szimatolt alatta: talán a hidegtől, talán a farkasok közellététől. Maga a császár is szeretett volna már fedél alá jutni; vekony ruhájában egészen átfázott.

Egyszerre csak egy csárdához ér az erdőben. Valami rozzant alkotmány volt; a födele felig bedőlvé; de belülről barátságos fény vetődött ki: hívogató jel az éjszakában. A császár nem is finnyáskodott, hanem egyenesen benyitott a csárdába.

Benn egy öreg ember ült az asztalnál, maga a csapláros, a ki kíváncsian ugrott fel, mikor a vendéget megpillantotta.

— Te vagy a csapláros? — kérdi tőle a császár.

— Igenis én vagyok az, uram. Ugy-e, mily hideg van odakünn uram? Az éjjel hó-zivatar lesz, még jó, hogy idejében ideértél uram. Már most csak ülj ide a tűz mellé, majd vacsorát is készítek számodra.

Azzal kiment az öreg ember: s nem telt bele egy negyedóra, már jött be a vacsorával, a mit a császár egész az utolsó falatig, jóízűen elköltött.

— Már most fekdj le uram — szolt az öreg ember. Jó lesz az alvás a sok lovaglás

dolva a világgal, jókedvűen beszélgettek, danolástak az uton.

Két alak mindjárt kivált a festői csoportból. Egyik a vajda volt, a másik meg a leánya. Az öreg vajdánál még festő sem festhetett volna különb cigány alakot; nem volt ugyan magas terméjű ember, de tekintélyes hassal bírt, melyre hullámosan ereszkedett le nagy fehér szakála, szinte eltakarva zsinóros mentéjén az ökölnyi ezüst gombokat, melyekre cigány nyelven egy-egy »babona-szó« volt bevésvé. Első pillanatra fel lehetett ösmerni, hogy ő a vajda, mert roppant tekintélyesen viselte magát az alattvalóival szemben, kik minden szempillantását lesték és a szerint cselekedtek. A vajda az első szekéren ült, a hátulsó ülésben; mellette volt a leánya, ki meg a nők közül vált ki azonnal, szépségével, nemes tartásával, talpig selyem ruhájával. Gyönyörű teremtés volt; haja koromfekete, telefűzve gyönggyel, nyakán is háromszor volt körültekerve a kláris, füleiben gyöngyös fülbevaló diszjelgett, veres selyemből volt a ruhája, a homlokán pedig diadémserű gyöngyös koszoru csillogott a napsugárban. Menyasszony volt a vajda leánya, a vőlegénye ott ült vele szemben s a mennyre tőle feltehető elhalmozta a figyelem minden nyilvánításával.

Mikor a szekerek a Nagy-Várad felől vezető uton a csárda elé értek a vajda felállt a szekéren és cigány nyelven oda szólt a remókhöz, kik azonnal leugráltak a szekerekről és azokat az utszélre terelték, de a lovakat nem fogták ki. Előbb a férfiak, aztán a nők is bementek a csárdába, ki az asztal mellé, ki a padkára, ki pedig a földre ült, a hely jutott a számukra. Bort kértek és kedélyesen társalogva, danolászva iddogálni kezdtek.

A vajda tekintélye ott is nyilvánkozott, mert a köré gyűlt cigányok lesték minden szavát s gondoskodtak róla, hogy soha üres ne legyen a pohara, mihez pedig gyors kéz kellett, mert az öreg — lehetett már 60 éves — úgy látszik világéletében soha nem idegenkedett a bortól. A leánya mindig ott volt az oldala mellett, de ő nem ivott, nem is pipázott, mint a többi cigány, mert mint a vajda egy kíváncsi falubelinek érdekes magyarsággal megmagyarázta, a menyasszonynak a lakodalmos előtti héten nem szabad semmit élvezni, úgy kívánja azt a cigány-tisztelet. Egynehányan tánczra is kerekedtek saját nótáik mellett. Egy öreg cigányasszony kártyavetéssel mulattatta a csárdában tanyázó parasztokat, kik nem győzték eleget bámulni a festői, érdekes csoportot.

Esti kilencz óráig iddogáltak a cigányok a csárdában, akkor a vajda odaszólt a fiatalabb legényekhez cigányul, a kik elhagyták a csár-

dát és kimentek a szekerekhez, de rövid idő múlva visszatértek ismét a vajdához és élénk beszélgetésbe egyedtek vele, minek az lett a vége, hogy az öreg dühösen felugrott és rákiáltott a remókra cigány nyelven. Ezek erre odafordultak a csárdához és kérdezték tőle tört magyarsággal, hogy van-e szénája?

— Nincs egy szál sem, felelé a csárdás. A cigányok elhagyták a csárdát, később a vajda és az asszonyok is kimentek a szekerekhez és felültek azokra. A csárdás utánok szaladt:

— Hát a bor ára?
— Mindjárt. Csak szénát keritünk a lovaknak, kiáltotta felé a vajda, aztán jelt adott az indulásra. Kiabálhatott a jámbor Rosenberg nem ügyeltek a szavára s egyenesen a csárdához száz lépésnyire eső Simai szélmalommal szemközt eső Vámosi-tanya felé tartottak. E tanyát Veisz Ignác bérelte.

A tanya bejáratánál volt egy szekér tele répával. A szekér első jobb kereke pénteken eltört, mikor Szilágyi Péter kocsis beakart hajtani a tanyára. A cigányok egyrésze különösen az asszonyok, azonnal neki estek a répának és kezdték azt lehordani a saját szekereikre, egy másik csoport pedig bement a tanyára és az ott levő kocsiától szénát követeltek. Mikor a megijedt kocsis megtagadta a kérésüket és kiabálni kezdett, egy markos cigánylegény nagy furkójával végig húzta a hátán. A kocsis védekezni akart, de veszítte, mert a cigányhad dühösen rohant rá s ütni-vernii kezdte őt káromkodások között, sőt egyik cigány baltájával az állára vágott a kocsinak, ki a súlyos sebtől lerogyott és kétségbeesetten kezdett segítségért kiabálni. Az arcát azonnal elfutotta a vér. A cigányok pedig beakartak törni a tanyába, a vajda vezetése mellett, de ekkor már meghallotta a zajt Pétercz György molnár mester, ki azonnal figyelmeztette rá a malomban öröklötő Gyenge Mihály nevű gazdát. Ketten botokkal kimentek a malomból a Vámosi-tanyához, de a cigányok fenyegetve állták el az utjokat. Azok látva, hogy nagy a veszedelem, visszaszaladtak s a csárda előtt álló Rosenberget figyelmeztették, ki gyorsan átszaladt Érczi Kálmán föld-birtokos közel eső házához és elmondta ott a veszedelmet. Érczi Kálmán és ispánja Grünwald, meg egy kocsis botokkal mentek segítségre, de mikor meggyőződtek a veszedelemről, visszamentek fegyverért. Érczi egy lovas legényt beküldött Pércsre, hogy segítséget hozzon. Aztán kocsin a Vámosi-tanya felé mentek, hol már javában garázdálkodtak a cigányok s éppen a szerűt kezdték bontogatni.

Mikor a rabló-banda észrevette, hogy segítség érkezett, abba hagyták a garázdálko-

dást és kiszaladtak a tanyáról a szekerekhez, melyeken éktelen sivalkodást vitt végbe az asszony-nép.

Ekkor már lehetett tíz óra. A cigányok óriási üvöltéssel ugrottak fel a szekerekre és készülődni kezdtek a védekezéshez. Grünwald ekkor kettőt lött a levegőbe, inkább ijesztésül, mire a cigányok egymásután négy lövéssel feleltek. Ez meglepte a hat emberből álló kis csapatot, de azért bátran nyomultak előre és odakiáltottak a cigányoknak, hogy adják meg magukat. A cigányok közül néhányan ismét leugrottak a szekerről és ki vasvillával, ki bottal, ki fegyverrel fenyegetőzni kezdett. A cigányasszonyok még kegyetlenebbül sikoltottak a lövések után.

Szerencsére akkor már egy szekeren vágatva jött Pércsről a segítség, mely nyolcz emberből állott, köztük volt a pércsi bíró, jegyző, segédjegyző és Orosz Sándor debreczeni szolgabíró is, négy pércsi gazda löhátton vágatott utánuk.

A mint a cigányok észre vették, hogy ismét érkezett segítség, zavarba jöttek és ismét felugráltak a szekerekre, a vajda pedig az első kocsin közévvágott a lovaknak, melyek vágatni kezdtek előre Derecske felé, a többi cigány szekér pedig utána.

A pércsiek is közévvágtak a lovaknak és üldözni kezdtek a menekülőket, kik vadállati ordítással fenyegettek az üldözőket és kétségbeesetten üttöttek a lovakat. A pércsiek cselhez folyamodtak. Jó lovaikkal, mint a szél, úgy vágattak a cigányok után és mellettük elhaladva, megkerülték őket s mikor a derecskei határhoz értek, a kis hidon erről az uton keresztbe állították a szekereket, úgy hogy a cigányok előtt az út be volt zárva. Ekkorra már csak öt cigány szekér maradt, egy elmenekült Várad felé.

A pércsiek rákiáltottak a rablókra:

— Adjatok meg magatokat.
Ezek dühösen leugráltak a szekerekről és a vajda keményen rájuk kiabált, mire több cigánylegény fegyverrel és botokkal közeledett a pércsiek felé, kik szintén leszálltak a szekereikről.

— Ide kutya magyar, ha megakarsz halni! kiabáltak a cigányok. Aztán lövöldözni kezdtek a pércsiekre, kik szintén lövésekkel válaszoltak. Egy cigány asszony is leugrott a szekerről és vasvillát kapott a kezébe aztán odaállt a legények közé, a kik kétségbeesetten nyomultak előre a pércsiek felé. A fegyverek ropogtak, a cigányok ordítva káromkodtak, az asszonyok pedig kétségbeesetten jajgattak, sivalkodtak a szekereken.

Egyszer-egyszer felhangzott egy üvöltő jajkiáltás, mert a cigányok közül többen kaptak sebet. Egy nyurga remó hosszu sátorfával rohant a pércsiek felé és hatalmas ütést mert az Érczi fejére, ki szerencsésen elugrott s csak a rudvége érte a fejét. Hat cigány fegyverrel védekezett, négy sátorruddal, lapáttal, a cigányasszony pedig a vasvillával rohant a pércsiek felé. A segédjegyzőnek ugrott elébe és a villával mellébe akart szúrni, de ez elkapta a vasvillát és a nyelével megtaszította a cigány amazont, ki lerogyott a földre. A lövöldözés egyre folyt mindkét részről, de a pércsieket egy sem találta, csak egy-egy erős ütés érte némelyiköjüket, a cigányok, mint a fegyver fel-fellobbanó lángjánál látni lehetett, majd mindnyájan véresek voltak. A vajda mindig elől volt s biztatta a cigányokat. Hajnal felé egyik pércsi paraszt olyat ütött a vajda karjára, hogy elesett, majd közrekapták őt és úgy elverték, hogy aligha megél. Vajdájuk kudarca láthatólag elkeserítette a cigányokat s hajnal felé engedni kezdett a bátorságuk, mikor a puskaporuk is elfogyott. Zavar támadt köztük s többen, a kik súlyosan megsebesültek, hátrálni kezdtek a szekerek felé. A cigány amazont ekkor érte egy golyó a bal lábászáján, mitől jajgatva rogyott össze.

Végre a cigányok belátták, hogy hasztalan minden küzködes, egyenként meghátráltak, s alig tíz perc múlva már csak a vajda egy öreg cigány, meg a megsebesült amazon maradt a harcsteren, a többiek jobbra-balra elmenekültek a szántóföldeken, máig sem tudni hova. Három cigány veszedelmesen megsebe-

után. Az ágyadat megvettem: jól fogsz benne aludni az éjszaka.

A czár ezt sem mondatta magának kétszer; fáradt volt és álmos; azért a feljárnított ágyat szívesen elfogadta. Egy kis idő múlva már javában aludt; talán jobbizűen, mint a téli palota hálótermében.

A mint felkelt, már várta a jó fűszeres bor; ez egészen felmelegítette s egész ujult erővel ugrott a paripájára.

— Mivel tartozom az ellátásért? — szólt a csaplárosnak.

— Ah, jó uram, felelt az, már hogyan vennék el pénzt ilyen nagy urtól, mint a milyen te vagy? Boldog vagyok inkább, hogy a csárdamba betértél. Nekem csak a favágók fizetnek: azok a rendes vendégeim.

A czárnak nagyon megtetszett ez az ember, ki őt jól tartotta s még fizetést sem vett el érte s elhatározta, hogy boldoggá teszi a hátralevő napjaira.

— Hát jól van, te nem veszel el tőlem fizetést. Nos én azért megjutalmazlak. Pétervárra jössz velem, ott házat veszek számodra s az ellátásról is gondoskodom. Én Iván vagyok, a czár.

— A czár! — rebege a szegény ember

terdre borulva. Dicsőség a mi urunknak, hogy ezt megérem engedte. És te megtennéd, a mit ígértél?

— Megmondtam, elviszlek, — felelt a czár.

Az öreg ember gondolkodott néhány pillanatig; az eszme — úgy látszott — nagyon megtetszett neki s aztán egyszerre megszólalt:

— Az nagyon jó volna, a mit mondasz uram. De nem mehetek el veled. Itt a szomszédomban is van egy csárda . . . s ha én elmennék, minden vendégem abba járna ezentul. Nem, jó uram, ezt nem tehetem meg. . .

És nem is ment el a czárral, nehogy a favágói a szomszédjához járjanak el pálinkázni.

Gondolatok.

A kiváló ember is megváltozhat silány környezetben. Mert ha eleinte mereven visszatartja is az alantas gondolkozásmódot, de ha folytonosan alacsonyagot lát és hall maga körül, lassan megszokja s végre észre sem veszi, mikor már elsajátítja.

A márvány és esősepp története ez is.

Az író is úgy dolgozik, mint a szobrász, ki agyagból is készíthet tetszetős művet, de maradandó becsüt csak nemes anyagból alakíthat.

sülhetett, mert a többiek, kik szintén véresek voltak, úgy segítettek nekik a menekülésben. A pércsiek ekkor elfoglalták a cigány-szekereket és bekisérték a foglyokat a derecskei község előjáróságához, honnan tegnap d. u. 3 órakor Pércsre kísérték őket. Ott a megsebesült cigányasszony panaszkodva mutatta a lábát többeknek és átkos jövődöket mondott a magyarokra. Törvény szerint a depr. kir. törvényszéknek kell őket átadni.

Mike-Pércsen és a szemszed tanyákon óriási izgatottságot keltett az eset s máig is félnek, hogy a cigányok visszajönnek bosszút állani. A megsebesített kocsi a Vámosi-tanyán apólják; sebé nem veszedelmes. A pércsiek közül többen súlyos ütéseket kaptak. A derék pércsieket dicséret illeti meg, saját életüket is veszélyeztetve hősies bátorságukért. Esti 10 órakor kezdtek az üldözést s reggeli 4 órára kerültek haza.

Debreczenbe csak tegnap estére jutott el a harc híre s tudósítónk azonnal kiment Pércsre, hol aszemanuktól közvetlen szerezte be adatait. Érdekes és érthető az a félelem, mely a falut tegnap éjjel eltöltötte. Már jókor bezárkóztak az emberek lakásukba, eloltották a lámpákat és nem tudtak aludni egész éjjel attól való félelmükben, hogy az elmenekült cigányok visszatérnek bosszút állani. A falu határán két ember állott, kiket midőn megszólított tudósítónk, úgy elmenekültek, mintha ott se lettek volna. A segédjegyző felelmében ki nem mert jönni a szobájából, mikor tudósítónk az ablakon keresztül hívta; egy másik szemtanu meg éppen kiakart löni az ablakon tudósítónkra — első felrettenésében. A bodóházai csárdás is már korán bezárta az üzletet s mikor megzörgette tudósítónk a csárda ablakát, hallotta, hogy valaki fegyverhez kap a szobában, felvonván kakasát:

— Ki az?

Tudósítónk megnevezte magát. Nem használt semmit, féltek odabenn; fél órai keserves koczogtatás után, a csárdás felesége megsajnálta tudósítónkat, és oda szólott az urának:

— Ereszd be már, hallod, hogy könyörög.

De a csárdás összeremtette a ajósziú asszonyt s határozottan megmondta:

— Biz én ki nem nyitom az ajtót!

— Száz üveg borért sem?

A csárdás érdeklődni kezdett és lassan-lassan feltápaszkodott, aztán kinezett az ablakon, nézett, figyelt, míg végre kinyitotta az ajtót. A mint tudósítónk belépett az ivó szobába, egy fegyveres ember öltött elébe, ki jól meglátta őt — aztán katonásan kiáltotta:

— Passirt.

A kerülő volt, ki az éjjel a csárdában hált, mert a gazda félt a veszedelemtől. — A baktert nem lehetett megkapni, a molnár legényet, György gazdát, csak cselofogás útján tudta előkeríteni tudósítónk, mivel ő is szemtanu volt. De ugy fel volt az éjjel is fegyverkezve, mint valami muszka katona. A faluban különben egy lélek sem mert kimenni az utcára az éjjel, még a korecsmak is üresek voltak. — Mondhatni, hogy az éjjel senki nem aludt a faluban a félelemtől és az izgatottságtól.

Mint értesülünk, e cigány rablóbanda már több rablást követett el, de mindég elmenekült. A napokban az ország minden részében köröztek egy eltűnt két éves leánykát; mint a rendőrség sejtí, valószínűleg ezek a cigányok rabolták el a kicsiket.

Ujdonságok.

* **A debreczeni kir. tábla** holnap kezd meg működését. Reggel 8 órakor a ref. nagy templomban, 9 órakor pedig a kath. templomban istentisztelet lesz, melyen a kir. tábl személyzete és a hatóságok képviselői jelen lesznek. Tíz órakor megy végbe a kir. tábla nyilvános alakuló ülése, a báró Podmaniczky-háznál levő tanácsteremben. A terem szűk volta miatt csak belépti jeggyel lehet az alakuló ülésre bemenni. Délután 2 órakor a »Bika« nagytermében díszbankett lesz, — egy teríték ára 3 frt. Még egyszer fölkerjük a háztulajdonosokat, hogy e nagy napra lobogózzák föl házaikat!

* **A szerkesztőkről.** A nagy regényírónak, Dickensnek egy levele került nyilvánosságra, melyet 1859-ben írt egy lap szerkesztőjéhez, melyben Dickens, ki maga is küzdött szerkesztői bajokkal azt fejtegeti, hogy mi is voltaképpen a szerkesztő. Levelének egy része így hangzik: „A hirlap szerkesztőnek, mint a költőnek, születnie kell, mert legtöbb esetben semmiféle neme a nevelésnek sem teheti ily állás elfoglalására képessé az embert, ha csak születése óta magában nem hordozza az efféle irodalmi foglalkozás iránti érzéket s ügyességet. Azok száma igen nagy, kik egy vezércikket, vagy más irodalmi cikket igen szépen és jól képesek megírni egy hirlap számára: de csak kevesen találkoznak, kikre a szerkesztés vezetését lehessen bízni; kevesen vannak, kik az oda nem illőt, a mi majd minden közleményben befoglaltatik, azonnal fölismerjék; kevesen vannak, kik jó választást tudjanak tenni, hogy a kiadott munkák ne csak egyeseknek tessenek, hanem az egész nemzetre nézve tanulságosok legyenek; kik kiválasszák, a mi nem maganérdékkért, hanem közczélokra van írva. Még kevesebben vannak azok, kik egy pillantásra képesek legyenek megérteni azon irodalmi és politikai anyagot, mely a hirlapnak kelendőségét biztosítja. Szóval: egy jó szerkesztőnek főérdeme nem annyira abban keresendő, a mi lapjának hasábjain megjelenik, mint inkább abban, a mit azokból eltávolított. Szerencsés szerkesztők nem mindig nagy írók egyszersmind, hanem csak józan, ép eszű emberek s éppen ez egészséges eszük bírja őket arra, hogy keveset írjanak önmaguk, de annál többet olvassanak, ítéljenek, válogassanak, utasításokat adjanak, változtassanak s azt, a mit mások írtak, figyelemmel kísérik. — Ez utóbbi soroknak azon kitétele, hogy maguk a szerkesztők keveset írjanak, nem vonatkozatható a vidéki szerkesztőkre, mert azoknak ugyancsak meg kell fogniok a pennát s vezércikkiktől kezdve az újdonságig foglalkozniok kell hirlapírói teendőikkel, sőt még a korrekturából is bőven kijut a részük!

* **Eljegyzés.** Kedves barátunk- és munkatársunk- Benedek Jánosnak kell ma szívből gratulálnunk, ki a napokban jegyezte el Ipolyságon Lamy Olga kisasszonyt, Lamy György biztosító intézeti főhivatalnok bájós leányát. A mi Luczi-Ferink hát szakított a skepsissel s »a tagadásnak ósi szellemét« az ur legfényesebb igazsága, a szerelem imé újra leigázta. De hát boldog egy iga lesz az és ezt bizonyára örömmel hiszik el nekünk olvasóink, kik a mi költő-barátunk szerelmi dalait ép oly szívesen olvassák, mint politikai szatirait. Ne csodálkozzék azonban senki, ha az utóbbiak mostanában kevésbé sürűen látnak napvilágot, mert a hogy a mi barátunk saját kedves Muzsáját ösmerjük, a szerelmi lyrát nem egyhamar fogja kezéből kivenni, a mit még sem fog rossz néven venni senki, mert nem mindennapi szerelmök vőlegényünk lantját nem köznapi hangokra zendíték. Fogadják azért mindketten szíves szerencse kívánatunkat, melyhez bizonyára csatlakoznak olvasóink is!

* **Királyi táblánk öröksége.** A debreczeni királyi tábla a budapesti királyi táblától csaknem kétezer darab ügyhátrányt vett át, a melyeket ezután fog elintézni a kir. tábla. Az eddigi számítás szerint ilyen hátralekos ügy van polgári 1297, büntető 318, váltóügy 117, urbéri 17, összesen 1740 drb.

* **A „Debreczen-Nagy-Váradi-Értésítő“ szerkesztését** a tegnapi számtól kezdve Márk Endre ügyvéd, továbbá Harmath Gergely és Nagy Zsigmond tanárok vették át s az új szerkesztőség igen gazdag tartalmu lapot adott ki. Beköszöntőjükben hangsúlyozzák, hogy mindig a közérdek és tárgyilagosság fog szemük előtt lebegni, s a személyeskedéseket kerülni fogják. Új kollégáinkat örömmel üdvözölve, előre is nagy sikert kívánunk az 50 éves jubileumhoz!

* **A nagy Hortobágyról.** Május, a tavasznak e kedves gyermeke, a nagy Hortobágyra is szép meleg, verőfényes időt hozott. Ezen időjárás azonban nem feledtetni el azon károkat, melyeket a rideg tél és zordon tavasz okozott. Számos gazdának pusztult el a jószága s félt, hogy az aprilisi rossz időnek még ezután is sok áldozata lesz, mert a hűvös időjárás a gyenge báránynak megrontotta a tüdejét. Örömmel írhatjuk, hogy a mi csak reménységet nyujthat a nyári jó és bő legelőre, minden meg van; be van jó minőségű mezővel úgy gyepesedve a föld, hogy a talajból semmi sem látszik ki, meg van azva hatalmasan s ha késői fagy el nem pusztítja a mezőt, jó esztendő lesz a jószágtartó emberre, különösen a sok kárt szenvedett szarvasmarha tartókra. A gulyák, ménesek, sertés-nyájak kevés híján beteltek; a különféle állatok között különböző változáson ment keresztül a tavalyihoz irányítva a számarány. Szarvasmarha kevesebb lesz 2000 darabbal, birka hasonlóképen; ló több lesz 3—400 darabbal, sertés pedig éppen három annyi lesz, mint a mult év nyarán volt.

* **Nyomdász-majális.** A majálisok, nyári mulatságok sorát egy Debreczenben régóta nem tartott majális nyitja meg május 9-én, szombaton, a »Margit« fürdő dísztermében. Több mint tíz éve, hogy nyomdász majális volt utoljára Debreczenben, azóta az olombetűk szorgalmas kezelői dolgoztak, csendben éltek, a nélkül, hogy magukról más életjelt adtak volna, mint a mit róluk a kezük alól naponként kikerülő hirlapok és egyéb nyomtatványok dokumentálnak. Pedig mikor valaki kényelmesen a kezébe veszi oszonnája mellett a friss, még nyomdafesték-szagu hirlapot, nem gondol arra, hogy a sűrű sorok türelmes összerakói, az eszmék fardó alakba formálói is kedélylél szívvel, lélekkel megáldott emberek, kiknek életük egész folyamán a munka terhéből, lélekölő fáradságaiból sok, nagyon sok kijut, míg az élvezetek különféle nemei nagyon el vannak előlük zárva. Most, midőn a debreczeni nyomdász ifjak úgy adnak magukról életjelt, hogy nyári mulatságot rendeznek, mindenki, a ki csak a szellemi munkásélet e nehéz bányáit közlebről ismeri, rokonszenvvel fordul a nyomda emberei felé. Az idei nyomdász-majális Debreczen művelt intelligenciája készül megjelenni, hogy kimutassa azt, mennyire tudja méltányolni a fáradságos kenyérkereset egyszerű hőseit, kik a kultúra terén a legfontosabb misziót töltik be.

* **A reáliskola.** A mult szombaton a város háza közgyűlési nagytermében nagyon érdekes tanácskozás tartott. Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester ur a jog- és pénzügyi bizottságot, továbbá a reáliskola felügyelő bizottságát közös tanácskozásra hívta össze. Azt kellett volna megállapítani, hogy a tervezett reáliskolai épület számára, minthogy egészen alkalmas üres telke magának a városnak nincs, hol szerezzenek alkalmas telket. A vegyes bizottság abban állapodott meg, hogy ezen czélra a Nagy-Hatvan-utcán levő 1551. számú városi telket (az u. n. utcaháza) ajánlja fel és ennek pótlására a város megveszi a Nagy-Hatvan-utcán levő 1552 és 1553 számú és a Nagy-Ujutcán levő 1613 számú szomszédos telkeket, és itt a Hatvan- és Nagy-Ujutcák közt az iskola építése alkalmával egy utcát nyitatt. A hely megválasztása felett igen élénk vita keletkezett, a mely délután 4 órától felnyolczig eltartott. A vegyes bizottságnak kisebb, de azért számára nézve tekintélyes része, ezt a helyet nem tartotta alkalmasnak, mert a város legkeskenyebb részén a város széléhez nagyon közel van, a város legtöbb részétől pedig, éppen a legnépesebb részekről nagyon távol esik. Ez a kisebbség azt kívánta, hogy a reáliskola számára olyan helyet kell keresni, mely a város valóságos középpontjához, és a forgalmi élet fő vonalához a piac-utcahoz közelebb van. A többség azonban ezen indítványt leszavazta. Ezen ügy tehát a szombaton hozott határozat értelmében fog a közgyűlés elé kerülni. Egyéb-iránt nagyon óhajandó, hogy ezen kérdés eldöntéséhez a hirlapok után minél többen szóljanak hozzá. — Az ügy nagyjelentősége megérdemli, hogy alapos megvitatásban részesítsük.

* **Dalestély.** A debreczeni kereskedő ifjak önképző egyesületének dalköre május hó 7-én, csütörtökön a »Margit«-fürdő disztermében Rácz Károly zenekara közreműködése mellett zártkörű dalestélyt rendez, a következő műsorral: 1. »Honfi bucsuja« Heim-től. 2. »Csak titokban« Huber-től. 3. »Hunyady« Erkel-től zenekísérettel. 4. »Marsellaise« Rouget de Isle-től. 5. »Lengyel himnus« Zsazskovszky-től zenekísérettel. Kezdeté 8 $\frac{1}{2}$ órakor Belépti-díj személynként 60 kr.

* **Katonai hírek.** A katonai ügyosztály felszólítja azon hadköteleseket, kik május 4-ére, 13 napi fegyver-gyakorlatra behívták, hogy szolgálatuk megkezdését és kitöltését jelentsek be oda. Tavaszti ló utó sz e m l é t tart a m. kir. harmadik honvéd huszár ezred a pterfia-utcai laktanyában. A szemlére a város részéről két bizottsági tag, a törvényhatóság részéről pedig egy tisztviselő küldetik ki.

* **Egyház.** A debreczeni ev. ref. egyház tegnap tartott presbyteri gyűlésében sok fontos tárgyat intézett el. A többek között a tanítói változásokra vonatkozólag elfogadta az iskolások azon véleményét, miszerint a kis-esapó-utcai leánytanítói állomásra Szemeré Lajos, a hatvan belvárosi leánytanítói állásra Lada Sándor tanítók áthelyeztetnek, az így üresedésekre jött tanítói állásokra pályázat hirdetik.

* **Lovagias nagypapa.** Különös párbaj folyt le a napokban Tisza-Ujlakon. Egy aggasztást, a ki a szabadságharc idejében már bizonyította, hogy van szíve s bátorsága s tudja forgatni a kardot hazája érdekében, arra kényszerített kihívó magaviseletével egy fiatal ember, hogy vele megverekedjék. Az egyenetlen mérkőzésben aztán megtörtént az a csaknem hihetetlen dolog, hogy az öreg bajvívó csunyán összekaszabolta legényes ellenfelét. Az eset a következő: Steinberger Lipót gazdag földbirtokos egy Tisza-Ujlakon alapítandó takarékpénztár alakuló közgyűlésén hírlapi polemikába bocsátkozott Fuchs Mór dr. beregszászi fiatal ügyvéddel, a ki a »Beregszászi« című hetilap legutóbbi számában megjelent nyilatkozatát azzal fejezte be, hogy sajnálja, miként e polemikát olyan öreg emberrel folytatta, a ki aggasztást fogva lovagias elégtel adásra képtelen s így ő — Fuchs — kénytelen azzal megelégedni, hogy ellenfelét hazug rágalmazónak nyilvánítja. E kifejezések miatt Steinberger Lipót, a ki különben közbeesésben álló polgár s volt 1848—49. évi honvéd főhadnagy, nem tekintve unokáinak nagy számát, párbajra hívta dr. Fuchst. A kardpárbaj meg is történt s dr. Fuchs súlyos megsebesüléssel végződött. A lovagias nagypapát most megveszerte kitüntető ovációkban részesítik.

* **Halálozás.** Résztétel vettük azon gyászshirt, hogy Huber József m. kir. honvédhadnagy, Huber József helybeli szabó-mester derék fia, kire szép jövő várt volna a katonai pályán, f. hó 3-án elhunyt. A mélyen lesújtott család a következő gyászjelentést adta ki: »A legmélyebb fájdalomtól megtört szívvel tudatjuk szeretett fiunk, illetve testvérünk: Huber József m. kir. honvédhadnagynak, folyó hó 3-án d. u. 2 órakor, életének 22-ik évében hosszas szenvedés után történt gyászosan elhunytát. Drága halottunk földi részei f. hó 5-én d. u. 3 órakor fognak a róm. kath. egyh. szertartása szerint, piac-utcai 2133. sz. alól a Szent-Anna-utcai sírkertbe örök nyugalomra tetetni. Az engesztelő szentmise áldozat f. hó 9-én reggen 9 órakor fog az egék Urának bemutatni. E tisztességtételre rokonainkat, jó barátainkat, s az elhunyt kártársait bánatos szívvel meghívjuk. Debreczen, 1891 május 3-án. Bánatos szülei: Huber József és neje szül. Kulcsár Eszter; testvérei: Ferencz, Jolán, Szerena, Ilona és Irén. — Béke poraira!«

* **A debreczeni kör.** melyet debreczeni ifjak alkottak a fővárosban s mely kör igen szép működést fejtett ki, f. hó 6-án este 8 órakor tartja a Hársfa-vendéglő külön helyiségében évzáró ülést.

* **Gyászjelentés.** Strens Pál mint fiver, saját maga és unoka nővérei: báró Grawert Erzsébet, Rössler Vilmos lovag, cs. és kir. ezredes özvegye, gyermekei: Hugó cs.

és kir. 84-ik gy. ezredbeli főhadnagy, Gabriella és Vilmos cs. és kir. 7-ik dragonyos ezredbeli hadnagy, báró Grawert Ada férjezett Greaves és leánya Maggy báró Graewert Nanine férjezett Maurer és gyermekei Ada és Hugó német császári tengerész-hadnagy és a többi számos rokonok fájdalmas szívvel jelentik szeretett nővére, illetőleg nagynénjük és sógornójuk: Strens Zsófia kisasszonynak, rövid, de súlyos szenvedés és a halotti szentségek ájtatos felvétele után, f. május hó 3-án reggeli 7 ó. élete 85-ik évében történt gyászosan halálát. A boldogult földi maradványai folyó hó 5-én d. u. 5 órakor fognak a Széchenyi-utca 1760. számú halottas háztól, a róm. kath. egyház szertartása szerint, a Szt.-Anna-utcai sírkertbe örök nyugalomra tetetni. Az engesztelő szentmise áldozat f. hó 6-án, d. e. 10 ó. fog a helybeli róm. kath. plebánia templomban az egék urának bemutatni. Debreczen, 1891. május 3. Béke poraira!

* **Bankett Bolla tábornok tiszteletére.** A harmadik és negyedik honvédezed tisztikara szombaton este fényes bankettet rendezett Bolla Kálmán most kinevezett tábornok tiszteletére, a »Bika« disztermében. A banketten jelen volt a debreczeni összes honvéd tisztikar, továbbá a következő hölgyek emelték a bankett fényét: Bolla tábornokné leányával, Petrovics alezredesné, két leányával, Szlávny Béla őrnagyné leányával és báró Messena kisasszonynyal, Ruttner őrnagyné, Kutrovics századosné leányával, Farkas századosné és Marsalkó századosné, leányával. — Ez alkalomból a harmadik honvéd ezred zilahi zászlóaljának 7 tagból álló tisztikara, Lőrinczy alezredessel szintén megjelentek a banketten. Az első pohárköszöntőt Bolla Kálmán altábornok mondta ő felségére. Ezután Petrovics h. alezredes elítette Bolla tábornokot, mint a katonák példányképét. Még számos felköszöntő mondatot, mi közben felolvasták a több helyről érkezett üdvözlő táviratokat. — Bankett után táncmulatság volt, melyhez a zenét Rácz Károly zenekara szolgáltatta.

* **Jogász-majális.** Meghívó a debreczeni jogakadémia által, 1891. május hó 27-ik napján a nagyerdői »Dobos Pavilonban« önképzőkörük javára rendezendő jogász majálisra. Bárczay Sándor b. elnök. Dávidházy Sándor b. pénztárnok. Szabó Emil b. ellenőr. Bakóczy István, Csanády Jenő, Cielezky Vilmos, Fráter Béla, Gyertyánffy Andor, Király József, Kiss Kálmán, Kovács József, Matócsy Sándor, Nagy Béla, Serli Sándor, Sinay Károly, Szikszay Gyula, Tóby Elek, Uzonyi Géza és Nagy István bizottsági tagok. Belépti-jegy személynként 1 frt. Jegyek előre válthatók: Beke László, Szentkirályi Tivadar és Zádor Lajos urak üzleteiben és este a pénztárnál. Felülfizetések köszönettel fogadtnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté 8 órakor.

* **A debreczeni takarékpénztár** igazgatósága tudatja, hogy a márczius 8-án tartott közgyűlés határozata folytán, melyet a kir. törvényszék helybenhagyott, május elsejétől kezdve a takarékpénztár a »Debreczeni első takarékpénztár« céget vette föl.

* **Kivitelkészek cégek figyelmébe.** Annak megakadályozása czéljából, hogy a Franciaországba való bevitelnél bizonyos áruk tekintetében követelt származási bizonylatokban az illető áruk súlyára vonatkozólag foglalt számjegyeknek utólagos megváltoztatása vagy más számjegyek hozzáadása útján ezen bizonylatok nagyobb mennyiségű küldeményeknél, mint a melyekre azok kiállítottak, felhasználhatók ne legyenek, a francia kormány elrendelte, miszerint a szóban levő származási bizonylatokban ezentul a súly kivétel nélkül betűkben kell kiírni, ellenkező esetben a francia hatóságok a származási bizonylatokat nem fogadják láttamozni. Miről az érdekelték ezennel értesítettnek. Debreczen, 1891. ápril 29. A kereskedelmi és iparkamara.

* **Lövészet.** A május 3-án tartott lövészet alkalmával díjat nyertek: legjobb szeg-lövészel Kovács Gyula 1 db 10 frankos aranyat, legjobb mélylövészel Szűcs Károly 1 db 2 frtos tallért, legjobb körlövészel Fürst Ödön 1 db 1 frtos tallért.

* **Elveszett.** Folyó hó 3-án este 9—10 óra között egy doboz, melynek tartalma egy női kalap, egy fekete selyem csipkekendő, egy fekete, virágos férfi nyakkendő és egy pár sárga selyem női keztyű volt — tévedésből valaki által elvitetett. Kéretik az illető — sziveskedjék a nevezett tárgyakat tulajdonosának leendő visszaadhatása végett — a helyi vasut-üzletigazgatóságához viszaszármaztatni.

* **Köszönetnyilvánítás.** Helybeli polgár és presbyter L. Nagy Bálint ur (pfia 835. sz. a) a czepléd-utczán épült új templomban felállítandó orgona javára ötven frtot adott átál nekem, mely összeget én a hasonnemű adományokhoz csatolva és letétképeni gyűmölcsötetés végett az egyházi pénztárba betaltam. Addig is, míg ez iránt a t. cz. egyháztanácsához jelentésemet tehetném, a nemes szívi adományozónak, ki szeretett egyháza irányában már előbbi időben is többféleképp tanúsította kegyeletét, a lapok útján hálás köszönetemet nyilvánítottam. Debreczen, 1891. május 4. Szűcs István, ref. egyházi főgondnok.

AMERIKAI ÚJDONSÁG.

Óriási csoda bab.

„Faba gigantesca.“

Ezen bab indája 6 méter magasra, maghüvelye pedig körülbelül 1 méter hosszúra nő! A kertnek disze, miután májustól októberig folyton szépen virágzik, de izletes gyümölcsöt is érlel. Ajánlható, hogy mindenki — meghonosítás végett — egy próba megrendelést tegyen belőle. Egy adag, használati utasítással együtt bérmentve 50 kr., mely összeg postabélyegben is beküldhető.

Curty Giovani Budapest, Kőbánya Halom-utca 34.

Irodalom és művészet.

Péter Gábor »Florentine« című műve kikerült a sajtó alól, minél fogva felkeri mindazokat, kiknél gyűjtő iverk vannak, hogy azokat mielőbb beküldeni sziveskedjenek, hogy a mű szétküldésében zavar ne álljon elő. Még folyvást előfizethetni szerzőnél példányonként 80 krral.

Berki József zaláti ref. lelkész, ki előnyösen hangzó névvel bír a szépirodalmi téren, egy kötet költeményt ad ki, melyre előfizetést hirdet. A 12—13 ivre terjedő kötet ára füzve 80 kr., diszkötésben 1 frt 40 kr. lesz. A tiszta jövedelem fele Tompa Mihály síremléke javára fordítatik. Az előfizetési pénzek Feleki József ref. lelkészhez küldendők Foktőre. (Pest-megye).

Az Arany-szobor Piroskája. Arany János szobrának legkedvesebb alakja, Piroska, a legnagyobb magyar, Széchenyi István unokájának vonásait fogja viselni. Ez az unoka Széchenyi Béla gróf leánya, Alisz grófné, a ki Strobl állítása szerint a legizibb, legtípikusabb magyar szépség. A művész a gróftól már meg is nyerte az engedelmet a grófkisasszony mintázására.

A kapitány előtt.

I.

Mire emlékszik?

Mészáros Jóska furfangos napszámos. Mészárosra rábiz Nagy Péter egy talicskát. A talicska tolandó lett volna Tót Tamás portájára. Mészáros pedig eltolja a kocsmá elé és beissza.

— Hát nem emlékszik, mikor átadtam a talicskát?

— Nem emlékszem.

— Azt ígérte kend, hogy egy szeg sem esik ki belőle.

— Nem emlékszem.

— Talán bizony azt is eltagadja, hogy alaha ismert.

— Nem emlékszem.
— Hát arra emlékszik-e, hogy két deczi pálinkát ígertem?
— Arra emlékszem.

II.

Becsületes megtaláló.

Akadnak néha bámulatos észjárásu emberek.

Csamangó Illés kopasz fejű és rőt-szakú üreg tanyai, kihelyez zsebéből egy természetes és zsiros bicskát és így szól:

— Itt adnak-e jutalmat a becsületes megtalálónak?

— Itt, felel a kapitány.

— Nohát akkor, ihol a bicska.

— Találta kend?

— Igen.

— Jól van, ez szép dolog kendtől, hogy behozta.

Csamangó Illés a fejével int, hogy biz ez szép dolog.

— Majd kihirdetjük, — folytatja a kapitány.

— Mér?

— Hát hogy átvegye a gazdája, a ki elvesztette.

Felröhög erre Csamangó:

— Hiszen könyörgöm, ezt a bicskát én vesztettem el.

Közgazdaság.

A debreczeni kereskedelmi és iparkamara jelentése.

V.

(Kereskedelem.)

Gabona kereskedelmünk az év elején általában gyenge volt kerületünknek minden piacán s csak a helyi szükségletek kielégítésére szorított. A pangást növelte a malmok üzemének megszorítása, mely közel az évnek közepéig tartott és csak a múlt évről megmaradt készletek apadása, valamint az Amerikából s a fogyasztó európai államokból a vetések fejlődésére vonatkozó tudósítások befolyásának sikerült az árakat emelni és lehető szilárdan fentartani.

Ily körülmények közt ejtetett meg az aratás, mely kerületünkben a buza, rozs és árpa nézve minőség és mennyiségileg jó közepes termésnek felelt meg. Ellenben a zab hozamában visszamaradt s a tengeri a példátlan szárazság miatt fejlődésében akadályoztatván, csak gyenge terméssel fizetett.

Buza üzletünk a kedvező időjárás mellett gyorsan végrehajtott aratás következtében élénk volt. Főpiacunknak — Ausztriának — ellátásán kivül lényeges volt kivitelünk Svájc-, Német- és Franciaországba. Kiválóan kedvelt és keresett cikket képezett ez idén is a tiszai piros aczelos buza, melynek épen kamaránk kerülete szolgáltatja egy nagy részét.

A rozs kivitele emelkedő árak mellett Cseh-, Morvaországba és Sziléziába élénk volt s a forgalom tulnyomó része e terménynél közvetlen üzletkötések alapján eszközöltetett.

Tengeri üzlet a minőségileg és mennyiségileg is gyenge termés következtében nem volt kielégítő. A rossz termés által előidézett áremelkedés azonban, mely már júniusban kezdődött, élénk spekulációt vont maga után, de csak rövid időre, mert a készlet hiánya csakhamar fértelmetni kezdé hatását. Kivitelünk mint a múlt években, úgy a jelentésünk tárgyát képező évben is Cseh-, Morva- és Szászország, meg Szilézia felé gravitált.

A philloxera vész által előidézett bortermeles hanyatlásával borkereskedelmünk is hanyatlak csaknem teljesen elvesztette régi jelentőségét; csekély kivétel mellett manapság már inkább csak a helyi szükségletek fedezésére s a finomabb borok behozatalára szorított.

Némi fellendülés volt észlelhető borüzletünkben az 1890. év jótermésének következtében, mely minőség és mennyiségileg kielégítőbb volt az 1889. évinél. Az árak emelkedő irányzat mellett szilárdak voltak az év egész folyamán s visszaesések nem fordultak elő.

Szarvasmarha üzletünk mult évi felette kedvezőtlen helyzetéből csak lassan és többszöri visszaesések után bontakozott ki annyira, hogy az év közepén az emelkedő árak megszilárdulását s a kereslet növekedését konstataálni lehetett. Az uralkodott száj- és körömbetegség csökkenésével majd megszűntével, kivitelünk is élénkült, noha a forgalom Németország vámpolitikája, helyesebben beviteli tilalma következtében — jobbára csak Budapest és Bécs szükségletének fedezésére szorított.

Juhkereskedés. Azon körülmény folytán, hogy a juhtenyésztés a mezőgazdasági viszonyok átalakulásának következtében évről-évre szűkebb korlátok közé szorítottatik, a juhkereskedés is évről-évre veszt jelentőségéből. Különbösen sem a gyapju, sem a húsarak nem voltak már évek óta olyanok, hogy a tenyésztésnek és kereskedésnek nagyobb fellendülésére szolgálhattak volna. Az ürü hizlalás, mely a nyolcvanas évek elején oly szép virágzásnak örvendett, a kiviteli nehéz viszonyok és tilalmak következtében minimumra apadt s fő konsummensünket — Franciaországot — csaknem egészen elvesztettük.

A sertés üzlet menetére vonatkozó jelentésünket abban foglalhatjuk össze, hogy az üzleti viszonyok úgy az árak, valamint a kivitel tekintetében noha kedvezőbben alakultak a mult évi viszonyoknál, mindazonáltal az eredmény nem volt kielégítő.

Szalonna és zsirkereskedésünk hanyatlóban van, kivitelünk a mult évben csak Ausztriára, a felső megyékre és Galicziára szorított; az árak ugyan némi javulást mutattak, de megállapodásról szó nem lehetett.

A nyersbőr üzletnél már huzamosabb idő óta stagnálás észlelhető, mely jórészt a beviteli tilalmak által előidézett kedvezőtlen árak alakulásának tulajdonítható. Csekély javulás a mult évihez képest ez üzletnél is észlelhető, de még mindig nagy hátrányára van a nyersbőr üzletnek azon körülmény, hogy a levágott és elhullott állatok bőrének lefejtésénél nem járnak el okszerűen, a bőrgyárosok és timárok méltányos és könnyen teljesíthető óhajta szerint, a mi azután az árakat igen kedvezőtlenül befolyásolja.

A gyarmatáru kereskedés a mult évihez képest javultnak mondható gazdasági helyzet dacára, szűk korlátok közt mozgott s a fogyasztás nem emelkedett, noha a cukornál és a tulajdonképeni fűszerárak egy nagy részénél, a kávé, rizs, mazsola és mandulafélék kivételével, az egész év folyamán tetemes árcsökkenés volt konstataható.

A vasüzlet nem hozott kedvező eredményeket és sajnosan kellett tapasztalni épen a nagybani üzletre berendezett és képesített kereskedőinknek, hogy több tekintetben hátrányt, csalódásokat és veszteségeket kényszerültek szenvedni.

Budapesti gabonatözsde. Május 2-án. Buza tavaszra — pénz, — áru, máj.—jun. 9-78 pénz, 9-80 áru, őszre 9-33 pénz 9-35 áru. — Tengeri (új) 1891. máj.—jun. 6-79 pénz, 6-81 áru. Zab tavaszra — pénz, — áru, őszre 6-27 pénz, 6-30 áru. Káposztarepce aug.—szept. 16-7/8 pénz, 17.— áru.

Kőbányai sertésüzlet

A sertéskereskedelmi csarnok jelentése.

május 1.

a) Hizott sertés árak: I. Magyar első rendű: 1) Öreg nehéz (páronként 300—400 klgon felüli sulyban) 44.—45.—. Öreg közép (páronként 300—400 klg-sulyban) —. —. 3. Fiatal nehéz (páronként 320 klgon felüli sulyban) 46.50—47.50 4. Fiatal közép (pá-

ronként 251—320 klg, sulyban 46.—47.50 5. Fiatal könnyű (páronként 250 klgmíg terjedő sulyban) 47.—48.50 II. Magyar szedett: 6. Nehéz (páronként 280 klgon felüli sulyban) —. —. 7. Közép (páronként 220—280 klg, sulyban) 46.—47.— 8. Könnyű (páronként 220 klgmíg terjedő sulyban) 46.—48.—. III. Szerbiai: 9. Nehéz (páronként 260 klgon felüli sulyban, 46.50—47.— 10. Közép (páronként 220—260 klg, sulyban) 46.50—47.— 11. Könnyű (páronként 220 klgmíg terjedő sulyban) 45.—46.— Sertés létszám: április 30. napján volt készlet 129,352 darab. A hizott sertés üzletirányzata: Könnyű áru keresett. Hizalási való sertés —. —. malacz (4—11 hónapos korban) felhajtott — drb.

Szerkesztői üzenet.

Dely Mátás urnak, Nagy-Hortobágy. Köszönettel vettük cikkét, de sajnálattal kell kijelentnünk, hogy így, a mint írva van, a benne rejlő tendenzia miatt nem adhatjuk ki. Hogy miért? Azt majd szóval megmagyarázzuk. Látogatását kérjük a szerkesztőségben s akkor be tetszik látni, hogy mily alapos ok indított bennünket jelen cikkének mellőzésére. Kéziratát megőriztük.

— I — urnak. Uraságod a miatt panaszkodik, hogy szombatonként sok hirdetést adunk s e miatt a lapból több rovat kimarad. Hát akkor nem tetszik panaszkodni, midőn egy félív, vagy egy egész ív mellékletet adunk? Különbösen minden szombaton szívesen adnánk mi mellékletet, ha előre tudnók, hogy hirdetések nagyon felszaporodnak; de hát a hirdetések nagy része csak szombaton délelőtt érkezik be s a hirdető felek kikötik, hogy még az nap jelenjenek meg, — ilyenkor aztán már technikai nehézségbe ütközik a melléklet összeállítása. A szerkesztőségnek természetesen legkényelmesebb lenne, ha egyáltalában nem lennének hirdetések a lapban, mert akkor temérdek anyagot lehetne egy számba beszorítani, — de hát hirdetések közlése nélkül egy lap sem élne meg Magyarországon.

»Zongorád számára« Olvassa el Kerényinek ily című verseit s hasonlítsa össze a saját verseivel, okvetlenül be kell látnia, hogy mily kevés költői talentum rejtőzik önben!

»A csapó-utczáról«. Üres pletyka-beszéd, még a kávé-széniket is alig érdekelné!

Felelős szerkesztő: **Kósa Barna.**

Kiadók: **Szinay Gyula** főszerkesztő, **Dr. Bakonyi Samu** főmunkatárs.

679. tk.
1891.

III.

Árverési hirdetményi kivonat.

A p-ladányi kir. járásbíróság, mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Hajdumegyé arvapénztára végrehajthatónak Kis János nádudvari lakos végrehajtást szenvedő elleni 291 frt 64 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék (a p-ladányi kir. járásbíróság) területén levő nádudvari 144. számú telekjegyzőkönyvi A. I. 1. sor 155. hrszámú ház, udvar és kertből álló egész ingatlanra az árverést 406 frt-ban ennél megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1891. évi Junius hó 30. napján délelőtt 8 órakor Nádudvar község-házánál — a csatlakozott végrehajtató érdekében is — megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becserének 10%-át, vagyis 40 frt 60 kr-ért készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzettel árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kikiáltott óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt P-Ladányban, a kir. Járásbíróság mint tkvi Hatóságnál 1891. Márcz. 3.

László
kir. albíró.

Legujabb

NŐI TAVASZI

DIVAT KELMÉK

teljes választékban
nagyobb bevásárlás folytán
 52-27 különösen előnyös 81

olcsó árak mellett

hozzá való díszekkel 2

Kunz József s Társa
 cégénél, Kistemplom-bazár.

DEBRECZENI

központi tejcsarnok.

Tisztelettel van szerencsém a t. közönség
 becses tudomására juttatni, hogy a

debreczeni központi tejcsarnokban

naponta friss és jó minőségű tejárú a követ-
 kező árjegyzék szerint kapható:

Egy liter teljes tej (házhöz hordva)	10 kr.
» » szedett »	7 »
» » kávé tejsűrű	40 »
» » habtejszín	1 frt — »
» » tejfel	— » 40 »
» klg. thea-vaj gr. Stubenberg-féle	1 » 40 »
» » kárpáti vaj	1 » 20 »
» » konyha vaj	1 » — »
» » tehén túró	— » 28 »
» nagyobb pohár aludt tej	— » 7 »
» kisebb » » »	— » 5 »

Az árukért mindenkor fel lösséget val-
 lalok.

A házhöz szállítandó tej megrendelés-nél
 kérem a házzámot pontosan megjelölve a
 csarnok helyiségebe: kistemplom bazártér, be-
 küldeni.

Legmélyebb tisztelettel
 a debreczeni központi tejcsarnok.

Szabó Lajos fiai

CZÈGNÉL

ujjonnan raktárra érkeztek:

NŐI RUHASZÖVETEK

hozzávaló legujabb díszek.

FEKETE DIVATKELMÉK.

SZINES MOSÓ SELYEM RUHÁK.

Francia gyapju Voile-ok.

Cretonok, Indish, foulard

puha, jó minőségű, métere 22 krtól.

Valódi francia és cosmanosi Batist

a legutóbbi divatu minták, mint a se-
 lyem métere 42 krtól 60 krig.

Zephirek és Atlas Satin.

Napernyők.

A mult nyárról kimaradt ruhaszöve-
 tek és mosó Cretonok tetemesen leszá-
 litott árban. 207 35.

Bosznay J. és Társa

ajánlják **ujdonságaikat**

női ruhaszövetekben

szines Pongis és selyem foulardokban

Métere 75 krtól 1-50-ig

190. valamint: 9-8.

● ● Batiszt atlasz Saten, Zeffir és Szerb vásznakban ● ●

NAPERNYŐK FELTÜNŐ OLCSÓ ÁRAKBAN.

UJONNAN BEVEZETETT FIU „Leány Tricot“ ÖLTÖNYÖK NAGY VÁLASZTÉKBAN.

RÁTH MÓR kiadásai

BUDAPEST, (Haas-palota).

1891. Országgyűlési Törvénycikkek. Számos igen fontos törvénynyel. Elsőrangú szakfériak jegyzeteivel. 8-adr. nagyb. kiadás, vagy diszes zsebkadás. Előfizetési ára bármelyiknek bérmentes küldéssel 2 frt 50 kr.

1891. Igazságügyi és igazságügyre vonatkozó rendeletek. a kir. táblák decentralizációjára, az új bírói és ügyészségi szervezetre, bírói ügyviteli szabályzatra stb. vonatkozó összes rendeletekkel. Előfizetési ára bérmentes küldéssel 2 frt 50 kr.

Külön kiadásokban azonnal szentesítésük után:

1891. Tcz. A kisdédovásról. (Gyermekmenedékházak. kisdédovónő-képző intézetek. Állami segélyezés stb.) Országgyűlési képviselő és szakfériak jegyzeteivel. Bérmentve 50 kr.

1891. Tcz. Az ipari- és gyári alkalmazottak betegség esetén való segélyezéséről. Betegséggyógyító pénztárak. Bejelentési kötelezettség. Kerületi betegs. pénzt. Vállalati és gyári betegs. pénzt. Ipartestületi betegs. pénzt. Társulások. Magán betegs. pénzt. stb. FRITZ PETER, a budapesti ipar- és kereskedelmi kamara tollvivőjének magyarázataival. Bérmentve 60 kr.

1891. Tcz. Az ipari munkások vasárnapi szüneteléséről. FRITZ P. jegyzeteivel és a terjedelmes keresk. és pénzügyi min. végrehajtási utasításokkal. Bérmentve 50 krajczár.

1891. Tcz. A telekkönyvi törvények módosításáról. IMLING K. igazságügyminiszteriumba beosztott kir. táblai bíró jegyzeteivel és végrehajtási rendelettel. Bérmentve 50 kr.

1891. Tcz. A bírói és ügyészi szervezet módosításáról. Jegyzetekkel stb. Bérmentve 50 krajczár.

Ugy minden más szentesített vagy szentesítendő fontosabb törvény azonnal kihirdetése után, elsőrangú szakfériak által commentált és a végrehajtási rendeletekkel ellátott diszes nagybetűs külön kiadásokban.

Bérmentve az érdekelteknek rendelkezésére áll: **RATH MÓR** az 1865—1891. országgyűlési törvényeket, az 1867—1891. összes miniszteriumi és külön az igazságügyi Rendeleteket, a pénzügyi és adó-törvények és szabályokat, különféle összes és külön kiadásokban felölelő systematicus és teljes jegyzéke. A gyűjtemények leszállított áron kaphatók, részletfizetésre is.

Többféle törvénykiadások létezésén, megrendelések esetén azok részéről, kik a mi minden tekintetben korrekt és diszes, már 23 év előtt először általunk megállapított és a lelkiismeretes pontosságú, elsőrangú szakfériak által szerkesztett kiadásaink iránt bizalommal viseltetnek, mindig határozottan a **RATH MÓR-féle** kiadás jelölendő ki.

Ezekenkívül a fentebbi országszerte népszerűségben részesülő könyvkereskedés minden művelt nyelven való irodalmi műveket a legjutányosabban és a legnagyobb pontossággal szállítja és mindennemű jegyzékekkel bérmentve szolgál.

Nagy-Bocskó
vasúti állomástól 3/4 órányi
távolságra.

Gyertyánliget
(Kabola-Pojána)
GYÓGYFÜRDŐ
(Mármaros-megyében).

Évad
május hó 15-től szeptem-
ber hó 30-ig.

Fürdő, ivó és tejkúra, klimatikus gyógyhely
és hidegviz-intzet (massage és villamozással).

Gyertyánliget hirneves pompás szép fekvése által csodálatosan védett por és szélmentes helyen. 1600 lábnyi tengerföldről magasságban. Levegője hegyi, élenyűs, tiszta és felette egészséges. — Vasas savanyu vizei igen kellemetes ízűek, könnyen emészthetők és gyors hatásúak. Az ujonnan épült, modern berendezésű

hidegviz-gyógyintézetben

a Priessnisz-féle kúra megfelelő diatával alkalmaztatik. Kiváló siker; vérszegénység-nél, sápkór, minden női bantalmak, idegesség, különösen idegyöngeség (neurasthenia), gyomor- és bélhajok, változoznal stb. Lakások, új építkezések folytán, biztosítva vannak. A szobabeli kiszolgáltatás az igazgatóság által organizálva van és felügyelete alatt áll. Az élelmezés minden igényt kielégíteni képes. Az árak mérsékelték. Az elő- és utó-évadban 20%-al olcsóbb.

Prospectust kívánatra bérmentve küld és bővebb felvilágosítással készségesen szolgál

201. 3—8.

a fürdőigazgatóság.

Hirdetés.

a lakásváltoztatások

közeledtével ajánljuk

igen jutányos árakhoz nagyválasztéku raktárunkat

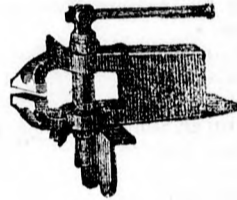
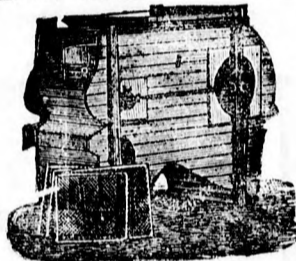
SZÖNYEG, FÜGGÖNY,

ágy- és asztalterítőkben.

VATTÁS és NYÁRIPAPLANOKBAN

Szabó Lajos fia

Debreczen, Rózsater. 202—12.

TÓTH GYULA

ELŐBB

TÓTH LAJOS és TÁRSA

vaskereskedés Debreczen, főpiacz városház sarkán.

Ajánl:

Gazdáknak

mezőgazdasági eszközöket,

GAZDASSZONYOKNAK

konyha felszereléseket,

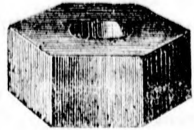
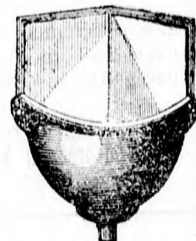
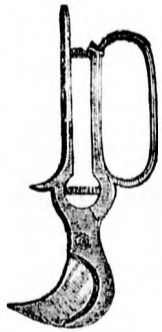
Iparosoknak

minden iparághoz tartozó, a közönségestől a legfinomabb acél szerszámokat utóbbiakért minden darab jótállás mellett.

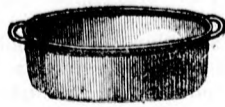
Épület-vállalkozóknak

mindenféle vasalásokat vasban és rézben a legszolidabb készítményekben

Legjutányosabb árak.

148.

100—27.

